

лексика багатьох мов, в тому числі й української (наприклад: демократія, консолідація, гуманізм, культура, інститут, студент). Лексичне багатство латинської та грецької мов служить незамінною основою для створення і постійного збагачення міжнародної термінології, передусім медичної і фармацевтичної. Вивчення латинської мови в навчальних закладах має, передусім, практичний характер.

Фармакологія – наука, яка вивчає дію лікарських засобів на організм. Латинська фармакологічна термінологія включає назви груп лікарських засобів (наприклад: *sedativa* – заспокійливі засоби та ін.), номенклатурні назви окремих засобів, що відбивають фармакотерапевтичну дію (наприклад: *Cordiaminum* від лат. *cor, cordis n* - серце; *Analginum* від грець. *algos* – біль, *an* – заперечення, відсутність тощо), а також рецептурні формулювання й вислови.

Фармакопея (від грецького *pharmakon* – ліки+*poieo* – роблю, виготовляю) – це зведення державних законів про лікарські засоби й форми, збірник стандартів, що визначають склад лікарських засобів.

Фармацевтична термінологія, як і термінологія інших наук, широко використовує грецькі і латинські слова та словотворчі елементи. Ще у геніального грецького лікаря Гіппократа (460-377 р. до н.е.) були твори, присвячені вивченню лікарських засобів (у давнину професії лікаря і фармацевта не розмежовувалися). В імператорському Римі жили і працювали грецькі філософи, вчені та лікарі. Одним з них був Клавдій Гален (II ст. н.е.). Саме він запропонував з рослинної і тваринної сировини видобувати корисні речовини, застосовуючи методи подрібнення (“галенові препарати”). У величезній за обсягом (37 книг) енциклопедичній праці римського письменника і вченого Плінія Старшого (I ст. н. е.) “Природнича історія” значну увагу приділено лікарським засобам рослинного і тваринного походження.

Яковлєва Анастасія Сергіївна
Науковий керівник – доктор філос. наук, проф. Радіонова Н.В.
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

КАЗКОТЕРАПІЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Важливим завданням сучасної дошкільної педагогіки, як зазначено у Законі України «Про дошкільну освіту», Базовому компоненті дошкільної освіти в Україні та чинних освітніх програмах для дітей від двох до семи років, є формування у вихованців закладів дошкільної освіти творчих здібностей - індивідуальних особливостей, що визначають успішність виконання ними різного роду творчої діяльності.

Реалізація цього завдання передбачає використання фахівцями дошкільної освіти широкого спектру традиційних та нетрадиційних методів, серед яких особливе місце посідає казкотерапія.

Так, у ході наукового пошуку було встановлено, що казкотерапія являє собою метод, який використовує казкову форму для корекції емоційних порушень і вдосконалення взаємостосунків з навколишнім світом, а також застосовується педагогами та психологами для розвитку творчих здібностей дітей дошкільного віку. Науковцям доведено, що казкотерапія позитивно впливає на здатність дітей фантазувати, сприяє розвитку їх творчого мислення та уяви, розкриває внутрішній світ вихованців.

Зауважимо, що сьогодні існують різні прийоми роботи з казкою як з засобом розвитку творчих здібностей дітей дошкільного віку. Найпоширенішими серед них є:

- Складання казки від загадки. Зміст цього прийому полягає у тому, що дитина, відгадав загадку, має скласти початок казки. Звісно, орієнтуючись на відгадку. Наприклад, казку від загадки «У нашої бабусі сидить дід у кожусі, проти печі гріється, без води умиється» можна розпочати словами: «Жила-була бабуся. І у неї був кіт Муркотун. Дуже любив Муркотун тепло – не дивлячись на свій теплий кожух, не впускав можливості на печі полежати-погрітися...»
- Складання казок до чарівних малюнків. Саме чарівність малюнків є необхідною умовою для використання цього прийому, адже без таких предметів, як чоботи-скороходи або скатертину-самобранка, лампа Аладіна чи чарівна паличка Феї важко уявити казку, яка б була чарівною. Наприклад, казку, де фігуруватимуть чарівна паличка та чоботи-скороходи, можна розпочати так: «Одного дня дівчинка пішла в ліс і заблукала. Вона не знала що робити, як знайти дорогу додому? Раптом перед нею з'явилась добра Фея...», а закінчити тим, що «Фея змахнула чарівною паличкою і перед дівчинкою з'явилися чоботи-скороходи. Дівчинка їх взяла і в мить вони перенесли її з лісу додому».

Досвідчені вихователі складають з дітьми й казки від крапок (дітям пропонується безліч намальованих крапок, які потрібно сполучити; результатом цієї роботи стають малюнки кумедних тварин, розповіді про яких у подальшому об'єднуються у цікаву казку), від живих капелі і плям (використання цього прийому передбачає певну поетапність дій: створення фарбою чи чорнилом плями; домальовування плями до образу чи предмета; складання казки із використанням цього образу чи предмета) і, навіть, просто за кольоровими кружечками (кожний кружечок, а точніше - його колір, викликає в уяві дітей певний образ, асоціацію з якимось казковим героєм (наприклад: білий кружечок може нагадати зайчика чи сніжинку, жовтий – лисицю чи курча, зелений – ялинку чи персонажа улюбленого мультфільму Шрека, а синій – хмаринку чи Смурфіка); за допомогою згаданих героїв діти і складають свої казки). Активізувати творче мислення дошкільників допомагають і такі прийоми роботи з казкою, як заміна характеру персонажа на протилежний (злий вовк стає добрим, а добра Фея – злою, Попелюшка – ледащою і т.п.) або зміна початку, середини чи кінцівки казки.

Варто зазначити, що складання казок у такі незвичні способи дуже подобається дітям. Вони з задоволенням уявляють, фантазують, вигадують. У свою чергу, разом із творчими здібностями розвиваються пам'ять, мислення, мовлення дошкільнят; засвоюються необхідні моделі поведінки; пропрацьовуються страхи. Саме тому казкотерапія набуває сьогодні все більшої популярності серед фахівців дошкільної освіти і все частіше використовується у практиці сучасних ЗДО.